

ผลการให้การเสริมแรงบวกโดยการวาง เงื่อนไขเป็นกลุ่ม
และเป็นรายบุคคลต่อการลดหย่อนที่ไม่พึงประสงค์
ในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง

นางสาววันนา กิ่งจง เจริญสุข

ศูนย์วิทยทรัพยากร

วิทยานิพนธฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต
ภาควิชาจิตวิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2526

ISBN 974-54-289-3

011328

17290533

EFFECTS OF POSITIVE REINFORCEMENT BY GROUP AND INDIVIDUAL
CONTINGENCIES ON DECREASING UNDESIRABLE BEHAVIORS IN
THE CLASSROOM OF MATHAYOM SUKSA ONE STUDENTS

MISS WANTANA KINGJONGGAROENSUK

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education

Department of Psychology

Graduate School

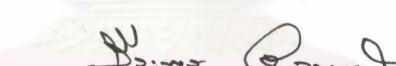
Chulalongkorn University

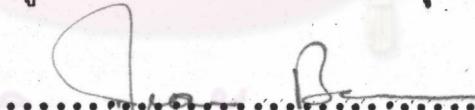
1983

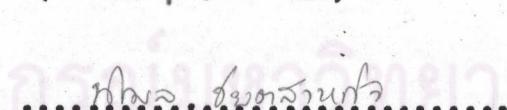
หัวขอวิทยานิพนธ์ ผลการให้การเสริมแรงบวกโดยการวางเงื่อนไขเป็นกสัมและเป็น
 รายบุคคลต่อการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประณานในชั้นเรียนของ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง
 โดย นางสาววันพา กิ่ง จงเจริญสุข
 ภาควิชา จิตวิทยา
 อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิตร

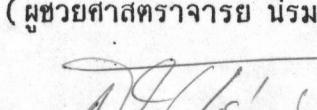

นักศึกษาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นักวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
 ของ การศึกษาหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุประดิษฐ์ ชัยนาค)

 กรรมการ
 (อาจารย์ ดร.จีน เยาวร์)

 กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิรมล ชัยฤทธิ์)

 กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิตร)

ลิขสิทธิ์ของ นักศึกษาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลการให้การเสริมแรงบากโดยการวาง เงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลต่อการลดพุทธิกรรมที่ไม่พึงประดานในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง
ชื่อนิสิต	นางสาววันพา กิ่งจง เจริญสุข
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมโนะชัน อรุณสุภานิช
ภาควิชา	จิตวิทยา
ปีการศึกษา	2525

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัยนี้ เพื่อศึกษาถึง ผลของการให้การเสริมแรงบากโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลต่อการลดพุทธิกรรมที่ไม่พึงประดานในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม กรุงเทพมหานคร 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน เป็นห้องที่นักเรียนมีพฤติกรรมก่อการในชั้นเรียนมากที่สุดตามคำรายงานของครูผู้สอนและจากการสังเกตของผู้วิจัย การวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 5 ระยะ โดยใช้การทดลองแบบ $AB'BB'$ สำหรับกลุ่ม 1 และแบบ $AB'BB'B$ สำหรับกลุ่ม 2 โดยที่ A คือระยะเสนอฐาน B คือระยะที่ให้การเสริมแรงบากโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม และ B' คือระยะที่ให้การเสริมแรงบากโดยการวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล การทดลองทั้ง 5 ระยะนี้ใช้เวลาแห่งลีน 6 สัปดาห์ โดยมีระยะที่ 1 ใช้เวลา 2 สัปดาห์ ส่วนระยะที่ 2-5 ใช้เวลาระยะเวลา 1 สัปดาห์ ซึ่งในแต่ละระยะได้มีการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมลับด้วย 5 ครั้ง ครั้งละ 1 วัน วันละ 30 นาที ผลการทดลองพบว่า การให้การเสริมแรงบากด้วยเงื่อนไขบรรดกร โดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม และเป็นรายบุคคลสามารถลดพุทธิกรรมที่ไม่พึงประดานในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่งได้ อีกทั้งให้ผลไม่แตกต่างกัน . 01

Thesis Title Effects of Positive Reinforcement by Group
 and Individual Contingencies on Decreasing
 Undesirable Behaviors in the Classroom of
 Mathayom Suksa One Students

Name Miss Wantana Kingjonggaroensuk

Thesis Advisor Assistant Professor Sompoch Iamsupasit, Ph.D.

Department Psychology

Academic Year 1982

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the effects of the positive reinforcement by group and individual contingencies on decreasing undesirable behaviors in the classroom of Mathayom Suksa One students. The subjects were forty students in one classroom from Chaophayavithayakom school, Bangkok. These students' behaviors were the most disruptive as reported by the teachers and researchers' observation. The study was divided into five phases with the ABB'BB' design for group I and the AB'BB'B design for group II. A was the baseline phase, B was the phase of giving positive reinforcement by group contingency and B' was the phase of giving positive reinforcement by individual contingency. The treatment took six weeks; two weeks for the first phase and one week each for the second to the fifth phases. In each phase, the behaviors were observed and recorded within thirty minutes a day and five days a week. The results showed that (1) the positive reinforcement by group and individual contingencies had an effect on decreasing students' undesirable behaviors (2) there was no statistically significant

difference between the effects of the positive reinforcement by group and individual contingencies on decreasing undesirable behaviors.

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สม ไชยน์
เอี่ยมสุภานิช อาจารย์ที่ปรึกษาผู้ให้คำแนะนำและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างคืบ
ตลอดจนการให้กำลังใจ การเก็บรวบรวมข้อมูลได้รับความร่วมมือจากผู้อวัยวะ คณะครุ
และนักเรียนโรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม อาจารย์ ชุติณย์ อรุโณധานันท์ ผู้ร่วมการทดลอง
และอาจารย์กิ่งแก้ว บุญฤทธิ์กุล ผู้ช่วยการวิจัยในการสัมภาษณ์และบันทึกกิจกรรม ผู้วิจัยรู้สึก
ซาบซึ้งในความกรุณาของทุกท่านและขอกราบขอบพระคุณไว้ในที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.索惟 โพธิแก้ว ผู้ให้กำลังใจและ
คุณพ่อคุณแม่ผู้ให้การสนับสนุน ขอขอบคุณพี่แคละเพื่อนผู้ให้กำลังใจและความช่วยเหลือเสมอมา

วันทนา กิ่งจง เจริญสุข

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๙
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตกรรมประการ	๑
รายการตารางประกอบ	๔
รายการภาพประกอบ	๘
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
หดหายที่เกี่ยวข้อง	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
ปัญหาในการวิจัย	17
ตัวแปรในการวิจัย	17
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	17
สมมติฐานของการวิจัย	17
คำจำกัดความในการวิจัย	18
ขอบเขตของการวิจัย	18
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	19
2 วิธีดำเนินการวิจัยและวิธีรวบรวมข้อมูล	20
กลุ่มตัวอย่าง	20
การออกแบบการวิจัย	20
การฝึกผู้สัมภาษณ์	21
การสัมภาษณ์และนับทีกพฤติกรรม	21
ศรรชน์ความเที่ยงของ การสัมภาษณ์	21
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	22
วิธีดำเนินการวิจัย	23

บทที่ (ต่อ)	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล	24
การเสนอผลการวิจัย	24
๓ ผลการวิจัย	26
๔ การอภิปรายผลการวิจัย	39
๕ สิ่งผลการวิจัยและขอเสนอแนะ	43
บรรณานุกรม	47
ภาคผนวก ก	52
ภาคผนวก ข	53
ภาคผนวก ค	55
ประวัติการศึกษา	57

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
1 แสดงค่าเฉลี่ยของจำนวนช่วงเวลาของพฤติกรรมที่ไม่พึงปราศนาในชั้นเรียนของนักเรียนแต่ละกลุ่มทดลอง 5 ระยะ	27
2 แสดงจำนวนช่วงเวลาของพฤติกรรมที่ไม่พึงปราศนาในชั้นเรียนของนักเรียน 6 คน ที่คัดเลือกไว้ทดลองการทดลอง 5 ระยะ	28
3 การวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ตัวแปร ค่าวิธีวัดช้า 1 ตัวแปร	36
4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนช่วงเวลาของพฤติกรรมที่ไม่พึงปราศนาในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่ม 1	37
5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมของจำนวนช่วงเวลาของพฤติกรรมที่ไม่พึงปราศนาในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่ม 2	38

**ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

รายการภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1 ค่าเฉลี่ยจำนวนช่วง เวลาของพฤติกรรมที่ไม่พึงประณາของนักเรียน กลุ่ม 1 ตลอดการทดลอง 5 ระยะ	29
2 ค่าเฉลี่ยจำนวนช่วง เวลาของพฤติกรรมที่ไม่พึงประณາของนักเรียน กลุ่ม 2 ตลอดการทดลอง 5 ระยะ	30
3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจำนวนช่วง เวลาของพฤติกรรมที่ไม่พึงประณา ของนักเรียนกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 ตลอดการทดลอง 5 ระยะ	31
4 จำนวนช่วง เวลาของพฤติกรรมที่ไม่พึงประณາของนักเรียนคนที่ 1 ใน กลุ่ม 1 ตลอดการทดลอง 5 ระยะ	32
5 จำนวนช่วง เวลาของพฤติกรรมที่ไม่พึงประณາของนักเรียนคนที่ 2 ใน กลุ่ม 1 ตลอดการทดลอง 5 ระยะ	32
6 จำนวนช่วง เวลาของพฤติกรรมที่ไม่พึงประณາของนักเรียนคนที่ 3 ใน กลุ่ม 1 ตลอดการทดลอง 5 ระยะ	32
7 จำนวนช่วง เวลาของพฤติกรรมที่ไม่พึงประณາของนักเรียนคนที่ 1 ใน กลุ่ม 2 ตลอดการทดลอง 5 ระยะ	32
8 จำนวนช่วง เวลาของพฤติกรรมที่ไม่พึงประณາของนักเรียนคนที่ 2 ใน กลุ่ม 2 ตลอดการทดลอง 5 ระยะ	33
9 จำนวนช่วง เวลาของพฤติกรรมที่ไม่พึงประณາของนักเรียนคนที่ 3 ใน กลุ่ม 2 ตลอดการทดลอง 5 ระยะ	33

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย